

BARNAVERND OG PEDOFILI*Pedofilur:*

EG HELT TAÐ VAR EITT SPÆL

PEDOFIL

Hví tendra summi uppá **børn**?

Tað er ilt at siga hvørjar tankar ein pedofilur ger sær, áðrenn hann leggur hendurnar á eitt smábarn. Fyri tey flestu er tað púra óskiljandi, men fyri summi er tað ikki so fjart frá veruleikanum. Sosialurin hevur hitt ein mann, sum skammast um sína seksuelli orientering.

Björt Lind er útbúgvinn sálarfrøðingur, og hevur kannað, um pedofili er ein sálarsjúka, ella um talan heldur er um ein samfelagssligan og moralskan trupulleika. Í februar greiddi Björt Lind frá sínari ritgerð í Sosialinum, og millum annað visti hon á, at hennara uppfatan er, at eingin velur at vera pedofil, tí tað er so mikið stigmatiserandi og kriminaliserandi.

– Tað er ymiskt, hvat fólkum dámar seksuelt. Onkur er til S/M, ein annar til djórasex og ein triði hevur eina fetish av ávísam slag. Tað vil siga, at tá tosað verður um pedofili, tosa vit um seksualitet. Spurningurin

Björt Lind, sálarfrøðingur

er so, um vit sum samfelag kunnu áseta ein seksualitet til at vera eina sálarsjúku, segði Björt Lind við Sosialin 8. februar í ár.

Hóast hennara uppfatan er, at eingin velur at vera pedofil, so vísir hon kortini á, at tað er munur ímillum at vera pedofil, og so at útliva seksuelli tankarnir. Eftir hennara fatan liggur tað sjúka í hesum ikki í at tendra uppá børn, men í sjálvari gerðini móttvegis børnum.

barbara@socialurin.fo

– Eg havi altíð tendrað uppá børn. Og tí hugsaði eg ongantíð um, at tað var nakað galið. Eg helt tað var eitt spæl, sum tey eisini vildu spæla, sigur pedofilur maður

Barbara Holm

Fyri áleið 15 árum síðani mátti 60 ára gamli Kaj viðurkenna, at hann er pedofil. Sjey ára gamla gentan segði tað við mammu sína, og loyndarmálið bleiv alment. Í nógv ár hevði Kaj spælt við børn. Honum dámdi væl at kitla tey í spøluni, og samstundis vildi hann altíð kitla tey millum beinini, tí tað tendraði hann. Dómur fall ongantíð í málinum, men Kaj viðgongur, at hann hevur gjørt seg inn á børn.

Altíð tendrað uppá børn

Tá ið Kaj gjørdist tannáringur og fór at hyggja eftir hinum kyninum, vóru tað altíð lítlar gentur, sum fangaðu áhuga hansara.

– Eg havi altíð tendrað uppá børn. Uppá at føla teirra kynslutir og kitla tey har, greiður Kaj frá.

Fyri Kaj var tað eitt spæl. Hann dámdi sum vaksni eisini væl at spæla við børn.

– Eg visti ikki av, at tað var nakað galið við tí. Eg visti bara, at eg altíð hevði hugsað soleiðis, og tí helt eg tað var eitt natúrligt spæl, greiður hann frá.

Hann sigur samstundis, at

børnini tóktust ikki at halda tað vera keðiligt.

– Tær dámdu væl, at eg kitlaði tær millum beinini. Um tær søgdu nei ella gjørdi nakra móttstøðu, so steðgaði eg. Men tær dámdu tað væl, greiður Kaj frá.

Hann dugir ikki at siga nær tað byrjaði. Nær hann fyrstu ferð koyrdi hondina hjá sær millum beinini á einari smágentu.

– Eg veit ikki. Eg havi altíð spælt við tær, og havi altíð roynt at spæla við kynslutirnar eisini. Tað er ómøguligt at siga, nær eg gjørdi tað fyrstu ferð, greiður Kaj frá.

Hann gjørdist ógvuliga spentur, tá hansara hond nærkaðist kynslutunum, og hann gjørdist beinan vegin tendraður við tankan. Hann metir hansara reaktión við at nærkast børnum minnir um tað, sum heteroseksuellir menn føla, tá ið teir røra við eina kvinnu.

Kaj fór ongantíð víðari við gentunum. Hann vildi ikki hava sex við teimum, ella fáa tær at nerta við seg.

– Eg hugsaði ongantíð um sex. Tað var av onkrari orsök ikki í mínum tonkum, sigur Kaj.

» **Eg visti nokk innast inni, at tað var skeivt at nerta tær soleiðis. Men eg helt tað var eitt spæl, eg helt tær vildu, at eg skuldi gera tað**

Hon slatraði

Ein sjey ára gomul genta í familjuni hjá Kaj var tann, sum skuldi broyta lívið hjá honum. Eftir at Kaj hevði rørt við hana eitt kvøldið, hann skuldi ansa eftir henni, fór hon heim til mammu sína og greiddi frá hendingini.

– Mamman hjá henni varð svøk. Hon konfronteraði meg

við støðuna. Eg minnst enn, hvussu skelkaður eg bleiv, greiður Kaj frá.

Tað var tá, at Kaj gjørdist fullgreiður yvir, at okkurt var galið við tí, sum hann hevði gjørt.

– Eg visti nokk innast inni, at tað var skeivt at nerta tær soleiðis. Men eg helt tað var eitt spæl, eg helt tær vildu